

Den lempelige beskatning består i, at der indrømmes et bundfradrag på 10.500 kr. (1998) og kun 85 pct. af resten medregnes i den skattepligtige indkomst.

(Selvom den skattepligtige har flere forskellige slags indkomster, der berettiger til beskatning efter § 7 O, gives der altid kun et bundfradrag.)

Den lempelige beskatning kræver imidlertid en tilladelse fra skatteministeren. Kompetencen til at give den pågældende tilladelse er ved sagsudlægningsbekendtgørelsen (senest bekendtgørelse nr. 336 af 10. juni 1998) lagt ud til den lokale told- og skatteregion samt Københavns og Frederiksbergs kommuner. Afgørelsen kan pålægges til Told- og Skattestyrelsen.

Det foreslås, at anvendelse af bestemmelsen ikke længere skal bygge på en tilladelse. Forslaget tydeliggør samtidig bestemmelsen, således at den begrænses til de tilfælde, der i dag nævnes som eksempler, nemlig indsats for at redde mennesker og medvirken til at opklare forbrydelser.

Til nr. 9 og 10

Der er tale om konsekvensændringer som følge af det under nr. 8 foreslåede ændringer af § 7 O, stk. 1.

Til nr. 11

Efter de gældende regler i ligningslovens § 8 B, stk. 1, kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fratrækkes udgifter, som er afholdt til forsøgs- og forskningsvirksomhed i tilknytning til den skattepligtiges erhverv. Bestemmelsen gælder ikke udgifter til efterforskning efter råstoffer, der fratrækkes efter ligningslovens § 8 B, stk. 2. Den skattepligtige har frit valg mellem at fratække udgifterne til forsøgs- og forskningsvirksomhed straks eller afskrive dem over 5 år.

Hvis forsøgs- og forskningsudgifterne er afholdt, inden erhvervet er påbegyndt, kan udgifterne først fratrækkes i det indkomstår, hvori erhvervet er påbegyndt, eller afskrives over 5 år fra og med dette år. Ligningsrådet kan dog tillade, at udgifterne fratrækkes eller afskrives, før erhvervet påbegyndes.

Bestemmelsen om, at Ligningsrådet skal give tilladelse, kan i sin nuværende form gøre det mere besværligt eller ligefrem lægge hindringer i vejen for at udnytte fradragsretten for forsøgs- og forskningsudgifter, der afholdes af selskaber, som er etableret netop med det formål at udvikle nye højteknologiske produkter med henblik på produktion/salg eller salg af rettigheder på licensbasis.

Det viser en landsskatteretskendelse fra december 1996, hvori flere produktudviklingselskaber blev nægtet fradrag efter ligningslovens § 8 B for udviklingsudgifter, der var afholdt i de første år efter etab-

leringen af selskaberne, da Landsskatteretten fandt, at selskaberne endnu ikke kunne anses at have påbegyndt erhvervmæssig virksomhed. Det var selskabernes opfattelse, at de allerede i de pågældende indkomstår havde udøvet en erhvervmæssig forskningsaktivitet, der berettigede til fradrag med det samme. Derfor var der ikke ansøgt om tilladelse hertil. Som følge af Landsskatterettens kendelse kunne moderselskabet ikke ved sambeskatning anvende de under-skud, man havde regnet med at kunne benytte.

Som det fremgår ovenfor kan ikke-indgivelse af en ansøgning få store konsekvenser for virksomhederne. Det er uheldigt, at seriøse produktudviklingselskaber skal ansøge Ligningsrådet om tilladelse til at få fradraget efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, før påbegyndelsen af erhvervet i skattemæssig forstand. Hertil kommer, at det forsinker den nødvendige forskning og udvikling, at det er administrativt belastende for virksomhederne, og at det påfører virksomhederne en positionsusikkerhed, som kan have betydelige skadevirkninger for forskningsaktiviteten.

Det foreslås derfor, at aktie- og anpartsselskaber skal kunne fradrage disse omkostninger, før erhvervet påbegyndes, uden at skulle søge om tilladelse hertil, medens personer fortsat skal søge om tilladelse.

At forslaget om en objektivisering af dispensationsbestemmelsen alene omfatter aktie- og anpartsselskaber skyldes, at der fortsat er behov for at udskyde fradragsretten til tidspunktet for »påbegyndelsen af erhvervet« i tilfælde, hvor forskningsudgifterne afholdes i et regi, der ikke i sig selv giver tilstrækkeligt grundlag for at bedømme, om der f.eks. er tale om en ikke-driftsrelevant sideaktivitet (hobby, personlig udvikling og uddannelse m.v.). Det er ikke meningen, at personer i deres lønindkomst eller anden indkomst skal kunne fratække udgifter vedrørende forskning, hvis erhvervmæssige karakter (endnu) ikke lader sig dokumentere eller sandsynliggøre. Det foreslås derfor, at den nuværende mulighed for fysiske personer for at fradrage forsøgs- og forskningsudgifter fortsat betinges af tilladelse.

Selv om det kun er selskaber, der fritages for at søge om at anvende forskningsfradraget efter ligningslovens § 8 B, stk. 1, før erhvervet er påbegyndt, vil de seriøse personer trods alt fortsat kunne ansøge om det og formentlig kunne regne med at få dispensationen.

Når loven er trådt i kraft, vil det være op til ligningsmyndighederne at påse, at sådanne eksotiske fradrag ikke godkendes ved ligningen. Det er fortsat en betingelse, at udgifterne afholdes i tilknytning til den skattepligtiges erhverv.